

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2014. május 21.*

„Közösségi védjegy — A NUEVA közösségi ábrás védjegy bejelentése — A 207/2009/EK rendelet 60. cikke — A fellebbezési díj határidőn belül történő megfizetése kötelezettségének elmulasztása — Az egyik nyelvi változat kétértelműsége — Egységes értelmezés — Előre nem látható körülmények vagy vis maior — Menthető tévedés — A gondosságra és körültekintésre vonatkozó kötelezettség”

A T-61/13. sz. ügyben,

a **Research and Production Company „Melt Water” UAB**, (székhelye: Klaipėda [Litvánia], képviselik: V. Viešūnaitė és J. Stucka ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek: V. Melgar és J. Ivanauskas, meghatalmazotti minőségben,

alperes ellen

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának a NUEVA ábrás megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozása iránti kérelemmel kapcsolatban 2012. december 3-án hozott határozata (R 1794/2012-4. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: M. Jaeger elnök, D. Gratsias és M. Kancheva (előadó) bírák,

hivatalvezető: J. Weychert tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2013. február 6-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2013. április 22-én benyújtott válaszbeadványra,

a 2014. január 9-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: litván.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2001. január 10-én a felperes, a Research and Production Company „Melt Water” UAB a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.) alapján közösségi védjegybejelentési kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

- 3 A lajstromozás iránti kérelmet a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 32. osztályba tartozó áruk vonatkozásában nyújtották be, a következő leírással: „ásványvizek és szénsavas vizek és egyéb alkoholmentes italok; ásványvizek (nem gyógyhatású); ásványvizek [italok], ásványvíz; palackozott vizek; vizek; forrásvíz; víz (ivóvíz) (palackozott); ivóvíz (palackozott); szénsavas vizek; ásványvizek [italok], izotóniás vizek [nem gyógyhatású italok]; szódavizek; asztali vizek; ásványvizek (nem gyógyhatású), szénsavmentes vizek; ásványvizek”.
- 4 2012. július 18-i határozatával az elbíráló a fenti 3. pontban említett valamennyi áru vonatkozásában elutasította a lajstromozás iránti kérelmet a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja, valamint 7. cikkének (2) bekezdése alapján, azzal az indokkal, hogy a szóban forgó megjelölés leíró jellegű, és nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.
- 5 A lajstromozást megtagadó határozatának utolsó bekezdésében az elbíráló litván nyelven az alábbiakat jegyezte meg:

„A jelen határozattal szemben fellebbezés [litvánul: »apeliacija«] terjeszthető elő a 207/2009 rendelet 59. cikkének megfelelően. A 207/2009 rendelet 60. cikke szerint a fellebbezést [litvánul: »pranešimas apie apeliaciją«] a határozat kézbesítésének napjától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani az OHIM-hoz, és a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozatot [litvánul: »rašytinis prašymas«] a fenti időponttól számított négy hónapon belül kell benyújtani. Az írásbeli nyilatkozat [litvánul: »prašymas«] csak akkor tekinthető benyújtottnak, ha a 800 eurós fellebbezési díjat megfizették.”
- 6 A felperes részére 2012. július 28-án kézbesítették az elbíráló határozatát.
- 7 2012. szeptember 25-én a felperes a 207/2009 rendelet 58–62. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az elbíráló határozata ellen.
- 8 2012. október 4-én az OHIM telefonon vette fel a kapcsolatot a felperessel, és jelezte, hogy a fellebbezés díját nem fizették meg. Ugyanezen a napon kelt levelével a fenti észrevételre adott válaszul a felperes kifejtette az OHIM részére, hogy az elbíráló határozatából és a 207/2009 rendelet

60. cikkéből az következik, hogy az említett díjat a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozat benyújtásának időpontjáig, azaz a határozat kézbesítésének napjától számított négy hónapon belül kell megfizetni.

- 9 2012. október 5-én az OHIM értesítette a felperest arról, hogy a fellebbezés díját az előírt határidőben, amely az OHIM szerint 2012. szeptember 28-án lejárt, nem fizették meg. A felperes, amelyet felhívtak észrevételei előterjesztésére, e felhívásnak 2012. október 4-i levelében tett eleget.
- 10 2012. október 9-én a felperes benyújtotta a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozatot. 2012. október 10-én az OHIM-hoz megérkezett a fellebbezés díja, amelyet a felperes előző nap fizetett meg.
- 11 2012. december 3-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa a felperes fellebbezését be nem nyújtottnak tekintette. Először is megállapította, hogy a 207/2009 rendelet 60. cikkének szövegét az elbíráló határozata helyesen tartalmazta. Ezt követően rámutatott, hogy az említett cikkben található, „[a] fellebbezés nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg a fellebbezés díját meg nem fizetik” mondat csak a fellebbezés benyújtására vonatkozó, azt megelőző mondathoz kapcsolódhat, amely két hónapos határidőről rendelkezik, és nem az írásbeli nyilatkozat benyújtására vonatkozó, azt követő mondathoz, amely négy hónapos határidőt ír elő. Arra is rámutatott, hogy a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 49. szabályának (3) bekezdése kimondta, hogy ha a fellebbezés díját a fellebbezés benyújtására a 207/2009 rendelet 60. cikke alapján megjelölt határidő lejártá után fizetik meg, a fellebbezést be nem nyújtottnak kell tekinteni, és a fellebbezés díját a fellebbezőnek vissza kell téríteni. Márpedig a jelen ügyben megállapította, hogy a felperes a fellebbezés díját 2012. október 10-én, a fellebbezés benyújtására és a díj megfizetésére előírt két hónapos határidő 2012. szeptember 28-i lejártát követően fizette meg. Következésképpen a fellebbezést lényegében be nem nyújtottnak tekintette a 207/2009 rendelet 60. cikke alapján, és elrendelte az említett díj visszatérítését a 2868/95 rendelet 49. szabályának (3) bekezdése alapján.

A felek kérelmei

- 12 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - tekintse benyújtottnak a fellebbezési tanács előtt előterjesztett fellebbezését;
 - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.
- 13 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A felperes második kereseti kérelmének elfogadhatóságáról

- 14 A felperes második kereseti kérelmével azt kéri, hogy a fellebbezési tanács előtt előterjesztett fellebbezését tekintsék benyújtottnak, tehát lényegében azt, hogy a Törvényszék kötelezze a fellebbezési tanácsot arra, hogy nyilvánítsa az említett fellebbezést benyújtottnak.
- 15 E tekintetben elegendő emlékeztetni arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az Európai Unió valamely bírósága előtt az OHIM egyik fellebbezési tanácsának határozata ellen benyújtott kereset keretében az utóbbi a 207/2009 rendelet 65. cikkének (6) bekezdése szerint köteles megtenni az uniós bíróság ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ennélfogva a Törvényszék nem utasíthatja az OHIM-ot, ez utóbbinak viszont kötelessége az uniós bíróság ítéleteinek rendelkező részéből és indokolásából levonni a következtetéseket (lásd a Törvényszék T-443/05. sz., El Corte Inglés kontra OHIM - Bolaños Sabri [PiraÑAM diseño original Juan Bolaños] ügyben 2007. július 11-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-2579. o.] 20. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 16 Elfogadhatatlan tehát a felperes arra irányuló kereseti kérelme, hogy a Törvényszék kötelezze az OHIM-ot arra, hogy az előtte előterjesztett fellebbezést benyújtottnak tekintse.

Az ügy érdeméről

- 17 Keresetének alátámasztására a felperes egyetlen, a 207/2009 rendelet 60. cikkének megsértésére alapított jogalapra hivatkozik. Lényegében azt állítja, hogy a fellebbezési tanács előtt előterjesztett fellebbezését benyújtottnak kell tekinteni, mivel az említett cikk hivatalos, litván nyelvi változatában előírt határidőben a fellebbezés díját megfizette. Azt állítja, hogy e cikk szövegének litván nyelvi változata világosan és egyértelműen utal arra, hogy a fellebbezés díjának megfizetése a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozat benyújtásához kapcsolódik, és ez utóbbi céljából négy hónapos határidőt ír elő, nem pedig két hónapos határidőt, mint a fellebbezés benyújtása esetében.
- 18 Az OHIM vitatja a felperes érveit.
- 19 A 207/2009 rendelet „A fellebbezés határideje és alaki követelményei” címet viselő 60. cikkének szövege a következő:
- „A[z OHIM-nak az említett rendelet 58. cikkében említett határozatai, így különösen az elbíráló határozatai elleni fellebbezést; litvánul: »pranešimas apie apeliaciją«] a határozat kézbesítésének napjától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani a hivatalhoz. A fellebbezést a határozat kézbesítésének napjától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani [az OHIM-hoz]. A fellebbezés [litvánul: »prašymas«] nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg a fellebbezés díját meg nem fizetik. [...] A fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozatot [litvánul: »rašytinis prašymas«] a határozat kézbesítésének napjától számított négy hónapon belül kell benyújtani.”
- 20 Az EK 314. cikk és az EU 55. cikk által ihletett állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi rendelkezés valamennyi nyelvi változata egyformán hiteles, és azokat főszabály szerint egyenértékűnek kell tekinteni, és ezt nem befolyásolhatja többek között az, hogy a tagállamok lakosságának mekkora része használja az érintett nyelvet (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-296/95. sz., EMU Tabac és társai ügyben 1998. április 2-án hozott ítéletének [EBHT 1998., I-1605. o.] 36. pontját, a C-152/01. sz. Kyocera-ügyben 2003. november 20-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-13821. o.] 32. pontját és a Törvényszék T-407/10. sz., Magyarország kontra Bizottság ügyben 2012. szeptember 20-án hozott ítéletének 39. pontját).

- 21 A jelen ügyben kétségtelen, hogy a 207/2009 rendelet 60. cikkének litván nyelvi változata ugyanolyan jogcímen hiteles, mint e rendelkezésnek az uniós hivatalos nyelveken létező többi változata.
- 22 A 207/2009 rendelet 60. cikke litván nyelvi változatának szövegét illetően annak első mondatában rá kell mutatni a szó szerint „nyilatkozat” jelentésű „pranešimas” kifejezésre, amely az OHIM előtt előterjesztendő fellebbezést jelöli, valamint a harmadik mondatban a szó szerint „kérelem” jelentésű „prašymas” kifejezésre, amely a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozatot jelöli. Az említett szöveg második mondata arra is utal, hogy az írásbeli nyilatkozat (prašymas) csak a fellebbezési díj megfizetését követően tekinthető benyújtottnak.
- 23 Márpedig meg kell jegyezni, hogy a 207/2009 rendelet 60. cikkének második mondatában a „prašymas” kifejezés kétértelműnek tűnik. Egyrészt, ahogyan a felperes állítja, úgy tűnik, nem az OHIM előtt benyújtott fellebbezés megnevezésére az első mondatban használt eltérő kifejezésre, hanem a harmadik mondatban a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozatra használt kifejezésre utal, ezzel azt sugallva, hogy a fellebbezés díjának megfizetésére előírt határidő az írásbeli nyilatkozat benyújtására előírt határidőhöz hasonlóan négy hónap. Másrészt, ahogyan azt az OHIM állítja, a második mondatban elfoglalt helye arra utal, hogy az OHIM előtt két hónapos határidőn belül előterjesztendő fellebbezésre vonatkozó előző mondat, nem pedig a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozatra vonatkozó következő mondat áll kapcsolatban.
- 24 Ebből következik, hogy a felek által írásbeli beadványaikban ellenkező értelemben előadott, egyértelműséget érintő állításokkal ellentétben a 207/2009 rendelet 60. cikkének litván nyelvi változata nem egyértelmű, és értelmezését, valamint alkalmazását illetően kétségeket vet fel.
- 25 Következésképpen meg kell állapítani a 207/2009 rendelet 60. cikkének helyes és egységes értelmezését, és meg kell vizsgálni az említett cikk OHIM általi, a jelen ügyre történő alkalmazásának jogi következményeit.
- 26 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint egy uniós jogi rendelkezés valamely nyelvi változatának megfogalmazása nem szolgálhat e rendelkezés értelmezésének kizárólagos alapjául, illetve e tekintetben nem élvezhet elsőbbséget más nyelvi változatokkal szemben. Az ilyen megközelítés ugyanis összeegyeztethetetlen lenne a közösségi jog egységes alkalmazásának követelményével (a Bíróság C-149/97. sz. Institute of the Motor Industry ügyben 1998. november 12-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-7053. o.] 16. pontja, C-187/07. sz. Endendijk-ügyben 2008. április 3-án hozott ítéletének [EBHT 2008., I-2115. o.] 23. pontja, és C-239/07. sz., Sabatauskas és társai ügyben 2008. október 9-én hozott ítéletének [EBHT 2008., I-7523. o.] 38. pontja).
- 27 Egyrészt az uniós jog egységes értelmezésének szükségessége kizárja azt, hogy valamely meghatározott szöveget kétség esetén elszigetelten vizsgálják, viszont kétség esetén azt követeli meg, hogy a más hivatalos nyelveken elfogadott változatok fényében értelmezzék és alkalmazzák azt (a Bíróság 9/79. sz. Koschniske-ügyben 1979. július 12-én hozott ítéletének [EBHT 1989., 2717. o.] 6. pontja; lásd még a Bíróság C-64/95. sz. Lubella-ügyben 1996. október 17-én hozott ítéletének [EBHT 1996., I-5105. o.] 17. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a Törvényszék T-271/09. sz., Prinz Sobieski zu Schwarzenberg kontra OHIM – British-American Tobacco Polska [Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg] ügyben 2011. szeptember 15-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 38. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 28 Másrészt az uniós jog egységes értelmezésének szükségessége a valamely rendelkezésre vonatkozó egyes nyelvi változatok közötti eltérés esetén azt is megköveteli, hogy a szóban forgó rendelkezést azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel értelmezzék, amelynek az a részét képezi (lásd ebben az értelemben a 30/77. sz. Bouchereau-ügyben 1977. október 27-én hozott ítélet [EBHT 1977., 1999. o.] 14. pontját, a fenti 20. pontban hivatkozott Kyocera-ügyben hozott ítélet 33. pontját, valamint a C-190/10. sz. Génesis-ügyben 2012. március 22-én hozott ítélet 42. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 29 Márpedig, egyrésről a 207/2009 rendelet 60. cikkének a többi uniós hivatalos nyelven, különösen az OHIM öt munkanyelvén megállapított változatait illetően meg kell jegyezni, hogy a francia, angol, német, olasz és spanyol nyelvi változatban az említett cikk második mondatában használt „recours”, „notice”, „Beschwerde”, „ricorso” és „recurso” kifejezések egyértelműen az első mondatban a fellebbezéssel megtámadott határozat kézbesítésétől számított két hónapos határidőn belül az OHIM-hoz benyújtandó fellebbezés esetében használt azonos kifejezésre, nem pedig a harmadik mondatban használt, a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő, négy hónapos határidőn belül benyújtandó írásbeli nyilatkozat esetében használt eltérő kifejezésre utalnak.
- 30 Másrésről a 207/2009 rendelet 60. cikke második mondatának általános rendszerét és célját illetően meg kell állapítani, hogy az olyan tisztán formális fellebbezések benyújtásának megelőzésére irányul, amelyeket nem követ a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozat, sőt az is célja, hogy eltántorítson a komolytalan fellebbezések benyújtásától.
- 31 Következésképpen a 207/2009 rendelet 60. cikkét egységesen kell értelmezni abban az értelemben, hogy a fellebbezés díját meg kell fizetni ahhoz, hogy a fellebbezést benyújtottnak lehessen tekinteni, és ezért e fizetés a fellebbezés benyújtásához kapcsolódik, és azt ahhoz hasonlóan a fellebbezéssel megtámadott határozat közlésétől számított két hónapos határidőn belül kell teljesíteni. A határozat közlésétől számított négy hónapos határidő kizárólag a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozat benyújtásának, nem pedig a fellebbezési díj megfizetésének a határideje.
- 32 Ráadásul, ahogyan a megtámadott határozat 13. pontjában a fellebbezési tanács is megállapította, meg kell jegyezni, hogy ezen egységes értelmezést a 2868/95 rendelet 49. szabályának (3) bekezdése is megerősíti. E szabály, amelynek a szövege mind litván nyelven, mind pedig a fenti 29. pontban említett többi nyelven világos és egyértelmű, kimondja, hogy ha a fellebbezés díját a fellebbezés benyújtására a 207/2009 rendelet 60. cikke alapján megjelölt határidő lejártá után fizetik meg, a fellebbezést be nem nyújtottnak kell tekinteni, és a fellebbezés díját a fellebbezőnek vissza kell téríteni. Meg kell állapítani, hogy a „fellebbezés benyújtására megjelölt határidő” kifejezés itt a fellebbezés benyújtására előírt két hónapos határidőre, nem pedig a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozat benyújtására előírt négy hónapos határidőre utal.
- 33 A felperes által a beadványában tett azon állítás kapcsán, hogy a 207/2009 rendelet 60. cikkét a jogbiztonság biztosítása céljából az érdekeinek leginkább megfelelő módon kell értelmezni, először is meg kell jegyezni, hogy a tárgyaláson a felperes pontosította, hogy ezen állítás nem a jogbiztonság elvének megsértésére alapított önálló kifogás, hanem azt csupán az említett cikk megsértésére alapított egyetlen jogalapja alátámasztására hozta fel, ami a tárgyalás jegyzőkönyvében is szerepel.
- 34 Márpedig elegendő rámutatni, hogy maga jogbiztonság elve – az egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével együttesen értelmezve – követeli meg a fellebbezési tanácstól, hogy a 207/2009 rendelet 60. cikkét a fenti 31. pontban említett értelmezéssel összhangban egységesen értelmezze, és tiltja azt, hogy attól a felperes javára eltérjen. Az említett egységes értelmezés, amely az e cikk többi uniós hivatalos nyelven létező változatain, valamint általános rendszerén és célján alapul, az egyetlen olyan értelmezés, amely megfelel a jogbiztonság elvének. A határidők, különösen a jogorvoslati határidők tiszteletben tartása ugyanis kógens jellegű, és az ezen egységes értelmezéstől eltérő bármely értelmezés sértheti a jogbiztonságot (lásd ebben az értelemben és analógia útján a Törvényszék T-267/11. sz., Video Research USA kontra OHIM [VR] ügyben 2012. szeptember 19-én hozott ítéletének 35. pontját és a Törvényszék T-451/12. sz., Stromberg Menswear kontra OHIM – Leketoy Stormberg Inter [STORMBERG] ügyben 2013. október 24-én hozott végzésének 38. pontját).
- 35 A fellebbezési tanács tehát jogosan értelmezte úgy a megtámadott határozat 12. pontjában a 207/2009 rendelet 60. cikkét, hogy az megköveteli, hogy a fellebbezés díját a fellebbezés benyújtására előírt két hónapos határidőn belül kell megfizetni ahhoz, hogy a fellebbezést benyújtottnak lehessen tekinteni.

- 36 A felperes azon állítását illetően, miszerint az OHIM elbírálója határozatában további magyarázat nyújtása nélkül kifejezetten megismételte a 207/2009 rendelet 60. cikkének litván nyelvi változatát, először is rá kell mutatni, hogy a lajstromozást megtagadó határozatának kézbesítése során (lásd a fenti 5. pontot) az OHIM elbírálója átvette azt a kétértelműséget, amely az említett cikk litván nyelvi változatát a fellebbezési díj megfizetésére előírt határidő vonatkozásában a fentiekben megállapítottak szerint jellemezte (lásd a fenti 22–24. pontot), anélkül hogy felhívta volna a felperes figyelmét e kétértelműségekre vagy e nyelvi változatnak a többi hiteles nyelvi változattól való eltérésére. Noha az OHIM a tárgyaláson elismerte e kétértelműség és ezen eltérés fennállását, amelyről állítása szerint a jelen ügyet megelőzően nem volt tudomása, azt állította, hogy az említett rendelkezés egységes értelmezésének szükségességét mindenestre nem vitatták.
- 37 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a jelen esetben a felperes hivatkozhat-e arra, hogy az OHIM elbírálója átvette azt a kétértelműséget, amely a 207/2009 rendelet 60. cikkének litván nyelvi változatát jellemezte, annak érdekében, hogy eltérjen az említett cikk egységes értelmezésétől, és igazolja a fellebbezési díj előírt határidőben történő megfizetésének elmulasztását.
- 38 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az eljárási határidőkre vonatkozó uniós szabályok alkalmazásától csak egészen kivételes körülmények között lehet eltérni, mivel e szabályok szigorú alkalmazása felel meg a jogbiztonság követelményének, illetve annak az igénynek, hogy a bírósági eljárásban ne érvényesülhessen hátrányos megkülönböztetés, sem önkényes bánásmód (a Bíróság 42/85. sz., Cockerill-Sambre kontra Bizottság ügyben 1985. november 26-án hozott ítéletének [EBHT 1985., 3749. o.] 10. pontja). Ezen körülmények akár előre nem látható körülményeknek vagy *vis maiornak*, akár menthető tévedésnek minősülnek, mindenestre olyan szubjektív elemet tartalmaznak, amely a jóhiszemű jogalany azon kötelezettségéhez kapcsolódnak, hogy tanúsítsa a szokásosan tájékozott gazdasági szereplőtől elvárható gondosságot és körültekintést az eljárás lefolytatásának figyelemmel kísérése és a határidők betartása során (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-195/91. P. sz., Bayer kontra Bizottság ügyben 1994. december 15-én hozott ítéletének [EBHT 1994., I-5619. o.] 31. és 32. pontját, a C-426/10. P. sz., Bell & Ross kontra OHIM ügyben 2011. szeptember 22-én hozott ítéletének [EBHT 2011., I-8849. o.] 47. és 48. pontját és a Törvényszék T-468/10. sz., Doherty kontra Bizottság ügyben 2011. április 1-jén hozott végzésének [EBHT 2011., II-1497. o.] 18., 19., 27. és 28. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 39 Márpedig a jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperes nem tanúsított kellő gondosságot és körültekintést a fellebbezés díjának megfizetésére előírt határidő nyomon követése és betartása érdekében.
- 40 Először is ugyanis meg kell állapítani, hogy a szokásosan gondos és körültekintő közösségi védjegybejelentőnek össze kellett volna vetnie a 207/2009 rendelet 60. cikkét a 2868/95 rendelet 49. szabályának (3) bekezdésével (lásd a fenti 32. pontot), mely utóbbi szövege mind litvánul, mind pedig a fenti 29. pontban említett egyéb nyelveken világos és egyértelmű, és amely a fellebbezés benyújtását az arra vonatkozó díjnak magára a fellebbezés benyújtására előírt határidőben történő megfizetésétől teszi függővé, függetlenül az említett cikkben a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozat későbbi benyújtására biztosított határidőtől. A felperes mindenestre a tárgyaláson megerősítette, hogy az említett szabályról a fellebbezése benyújtásakor tudomással bírt.
- 41 Ezenkívül a szokásosan gondos és körültekintő közösségi védjegybejelentő, aki a felpereshez hasonlóan a közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelmében az angolt választotta második nyelvnek, legalább ellenőrizhette volna a 207/2009 rendelet 60. cikkének angol nyelvi változatát, amelynek értelmében „[a] fellebbezés nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg a fellebbezés díját meg nem fizetik” ([t]he notice shall be deemed to have been filed only when the fee for appeal has been paid). A fenti angol nyelvű szöveg tehát a fellebbezés díjának (fee for appeal) megfizetését egyértelműen a fellebbezés benyújtásához (notice of appeal) köti, amelynek határideje két hónap, nem pedig a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozat (statement setting out the grounds of appeal) benyújtásához, amelynek határideje négy hónap.

- 42 A felperes gondosságának és körütekintésének hiányából következik, hogy nem hivatkozhat hasznosan előre nem látható körülményekre vagy *vis maiorra*, sem pedig menthető tévedésre annak igazolására, hogy elmulasztotta a fellebbezés díjának az előírt határidőben történő befizetését (lásd analógia útján a Törvényszék T-96/11. sz., Longevity Health Products kontra OHIM – Biofarma [VITACHRON female] ügyben 2011. április 15-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 19. pontját). A felperes mindenesetre nem hozott fel olyan kifogást, amely kifejezetten e mulasztás előre nem látható vagy menthető jellegén alapult volna.
- 43 Ezenkívül mindenesetre meg kell jegyezni, hogy a felperes – miután az OHIM tájékoztatta arról, hogy az előírt határidőben nem fizette meg a fellebbezés díját, és ennek következtében fellebbezését be nem nyújtottnak tekinthetik – nem volt jogorvoslati lehetőség híján az OHIM előtt. Ugyanis, még annak feltételezése esetén is, hogy a felperes arra kívánt hivatkozni, hogy az adott körülmények által megkövetelt kellő gondosság mellett sem volt képes a fellebbezés díjának megfizetésére előírt határidő betartására, rendelkezésére állt az OHIM előtt előterjeszthető igazolási kérelem, és keresetet nyújthatott volna be a 207/2009 rendelet 81. cikke alapján (lásd analógia útján a Törvényszék T-74/10. sz., Flaco-Geräte kontra OHIM – Delgado Sánchez [FLACO] ügyben 2011. május 11-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 26. pontját).
- 44 E körülmények között nem róható fel a fellebbezési tanácsnak a 207/2009 rendelet 60. cikkének megsértése, amennyiben a 2868/95 rendelet 49. szabályának (3) bekezdésével együttesen értelmezett, fent említett cikk alkalmazásával megállapította, hogy a fellebbezés díját a felperes a fizetésre előírt két hónapos határidő lejártát követően fizette meg, és azt a következtetést vonta le, hogy e határidő elmulasztása miatt a felperes fellebbezését be nem nyújtottnak kell tekinteni, és a fellebbezés díját a felperes részére vissza kell téríteni.
- 45 A fentiek alapján az egyetlen jogalapot el kell utasítani, és ebből következően a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 46 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mindazonáltal, az eljárási szabályzat 87. cikke 2. §-a első albekezdésének vége szerint kivételes körülmények fennállása esetén a Törvényszék elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását.
- 47 A jelen ügyben mérlegelni kell egyrésről a 207/2009 rendelet 60. cikke egységes értelmezésének szükségességét, valamint a felperes gondosságra és körütekintésre vonatkozó kötelezettségét, másrésről pedig az említett cikk litván nyelvi változatának kétértelműségét abban a formában, ahogyan azt az OHIM elbírálója a lajstromozást megtagadó határozatának közlésekor megismételte.
- 48 Tekintettel az eljárási szabályzat 87. cikke 3. §-a első albekezdésének vége értelmében vett kivételes körülményekre, úgy méltányos, ha az OHIM a saját költségein túlmenően a felperesnél felmerült költségeket is viseli (lásd ebben az értelemben analógia útján a Törvényszék T-320/07. sz., Jones és társai kontra Bizottság ügyben 2011. november 23-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 158. pontját és a Törvényszék T-278/11. sz., ClientEarth és társai kontra Bizottság ügyben 2012. november 13-án hozott végzésének 51. pontját).

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) viseli a saját költségeit, valamint a Research and Production Company „Melt Water” UAB-nál felmerült költségeket.**

Jaeger

Gratsias

Kancheva

Kihirdetve Luxembourgban, a 2014. május 21-i nyilvános ülésen.

Aláírások